

a következő címet viseli: Az Iffjabb Robinzon [vagy] SPÉLHOFEN ROBERT [nek.] A Tsendes Tengeren való [Történetei [mely iratott németül] 1800-ik Esztendőb(en) [Fordította (a név kivágva) 1812-d(ik) Esztendőben.] Gr (!). A fordítás ugyancsak «Hamburg kereskedő városában» kezdi a történetet s 18 részben egy Robinzon-szerű történetet ad. De hogy ez a robinzoniáda is függ Defoe művétől, azt a tartalom közeli rokonságán és a mesefejlesztés hasonlóságán kívül talán még az is eléggé bizonyítja, hogy a hős «Végre (is) kikötött (!) Angliának partjain, itt legg inkább tettett az eröltetés nélkül való élet modja.» (96a l.)

SZABÓ T. ATTILA.

ÁGAI ADOLF LEVELE BULLA JÁNOSHOZ.

A ma már elfelejtett Bulla János tehetségét Ágai Adolf ismerte föl elsőnek. Amikor a Magyarország és a Nagyvilágban mutatványt közölt a *Tündéröv* c. regényes verses elbeszélésből, ezzel az ajánlással vezette be a költőt az irodalomba: «Egy új névre bár, de annál nagyobb tehetségre hívjuk föl az olvasó figyelmét, midőn bemutatjuk Bulla János 7 énekbe foglalt regényes elbeszélésének e töredékét.» (1875. 642. l.) Hozzáírta az itt következő rövid levelet:

Budapest, pénteken.

(Athenaeum)

Tisztelt uram,

Költeményeit igazi gyönyörűséggel olvastam.

Mily szép gondolatok s mily melegség! Kár hogy néhol a gondolat bele van facsarva abba a kutyamerev formába, hogy magyarán szólva, néhol «gequält».

Ha megengedi tehát, egynek kivételével («Éveink») valamennyit kiadnám. Amazt is csak *most* nem, mert őszi hangulata az ilyen m. nyárba nem illik bele.

A «Szomorú füzről» való vers igazi bijou.

A holnapi számban az «Ázt mondhatnátok» cz. jelen meg. Dantei szín játszik rajta.

Gratulálok — a magyar irodalomnak, hogy ismét megszólalt ön.

Igaz tisztelője

Ágai Adolf.

Tekintetes Bulla János urnak

Budapesten.

A hiányos kelet alatt olvasható «Athenaeum»-jelzés az Ágai Adolf szerkesztésében s az Athenaeum kiadásában megjelent Magyarország és a Nagyvilág c. hetilapra utal. A levél írásának időpontja: 1878 június 7. Ágai ugyanis a levélben említett *Ázt mondhatnátok* . . . c. költeményt a lap 1878. évi évfolyamának 23. számában (június 9, vasárnap) közölte ezzel a szerkesztői megjegyzéssel: «A feltűnést okozott, kiváló költői műnek: a „Tündéröv” rég hallgató szerzőjétől.» A vers hangulati tartalma a természet magasztalásából csapódik le. Strófái: terziák. Ágai minden bizonnyal csak ebben a külső formában fedezhette föl a «dantei szín»-t. A *Szomorú füz* :

ballada a hűtlen asszonyról. Megoldásában Bulla egyik legsikerültebb költeménye. (24. szám.) Az *Éveinkben* a költő emlékei közt merengve szemléli a világot; teremtő vágyait elszibbasztották az évek. (52. szám.) E három költeményen kívül az 1878. évfolyamban Bulla Jánosnak még hat verse jelent meg. Közülük három egészen jelentéktelen alkotás. Nem érezhető ki belőlük a lelkesedésre ösztönző «melegség».

Az eredeti levél kéziratgyűjteményemben.

ZSOLDOS JENŐ.

EGY XVI. SZÁZADI HÁZAS-ENEKRŐL.

A Régi Magyar Költők Tára VI. kötetének 264. lapján egy névtelen szerző *Menyegzői verse* van közlétéve. Szilády Áron a 388. lapon azt a megjegyzést fűzi hozzá, hogy ez a zay-ugróczy levéltárból való és 1560 előtt másolatott le. «Hihetően — írja Szilády — valamely hosszúra nyúlt menyegzői jókívánságnak a kezdete, amit a „satöbbi”-vel végződés is gyaníttat.» Megállapítottam, hogy ez a *Menyegzői vers* Batizi András házasegyéből való töredék (*A házasságról való ének*, 1546. R.M.K.T. II. kötet 120.—124. l.), mégpedig nem a kezdete, hanem a 85.—104. sorig terjedő öt strófányi része.

A két szöveg közt csak lényegtelen eltérések vannak.

KULCSÁR ADORJÁN.